

Derfor håber jeg meget, at dette aktstykke hurtigst muligt kan blive vedtaget i Finansudvalget, sådan at hr. Tom Lisborg kan komme videre med den sag, som han her får hjælp til.

Den fg. formand (Helge Sander):

Alle er velkomne til at komme med korte bemærkninger, men jeg bliver nødt til at anmode om, at man signalerer i så god tid, at vi kan få dem ind i den rigtige rækkefølge.

Jeg forstår, at hr. Erling Oxdam frafalder, så jeg giver i stedet for ordet til hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal blot høre ganske kort, om Det Radikale Venstre har ændret holdning til det her, sådan at man ikke længere vil stå bag det, som den radikale ordfører sagde i sidste samling, jf. Folketingets forhandlinger sp. 8387, nemlig:

»Muligheden for at få tilkendt den rette far må også være et ganske simpelt menneskeret-tighedsspørgsmål, som det er fuldstændig rimeligt at man prøver at hjælpe Tom Lisborg med.«

Hvis Det Radikale Venstre fortsat mener det her, så forstår jeg ikke, hvorfor Det Radikale Venstre støtter et aktstykke, der kun går ud på at slette den forkerte registrering og ikke, at man prøver på at hjælpe Tom Lisborg med, at han får den rigtige far.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jamen hr. Tom Behnke, jeg kan bekræfte 100 pct., at vi står bag det, som fru Elisabeth Arnold sagde ved den lejlighed, og det er også derfor, vi støtter dette aktstykke. Jeg har gennemgået det meget nøje, og flere ordførere har gennemgået det meget nøje, så nu kan det ikke være et spørgsmål om ikke at være klar over, hvad der står. Nu er det enten et spørgsmål om manglende evne til at sætte sig ind i det eller også manglende vilje til at ville.

Jeg har glemt et løfte til to andre partier, som ikke kan være til stede. Både SF's ordfører og CD's ordfører er forhindret i at være til stede, og de har bedt mig meddele, at de kan ikke støtte beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet.

Den fg. formand (Helge Sander):

Alle rationaliseringer modtages med tak.

Søren Søndergaard (EL):

Nu var Enhedslisten ikke i Folketinget, da sagen om Tom Lisborg og hans far kom op. Som sådan har vi altså ikke nogen aktier i denne her sag. Vi har ikke lidenskaberne i kog – for at sige det helt ærligt. Jeg ved såmænd ikke, hvad vi ville have stemt, hvis vi havde været i Folketinget, da sagen blev behandlet, eller hvilken holdning vi ville have haft til den.

Det er jo rigtigt, som det er anført, at der er mange steder, hvor folk bliver dårligt behandlet, og det er jo ikke alle sager, der kommer op i Folketinget.

Men når sagen nu er blevet behandlet i Folketinget, og når nu Folketinget har taget en eller anden form for stilling til sagen og man er blevet enig om et eller andet, så er det vel også meget rimeligt, at vi forholder os nogenlunde principielt til den stilling, som Folketinget har taget.

Og dér vil jeg godt sige, at jeg synes da, det er et problem med nogle af de kommentarer, der kommer heroppefra i debatten, for det er jo kommentarer, der handler om, hvad der efterfølgende er sket i sagen, ikke noget, som har indvirkning på selve sagens substans, men f.eks. sådan noget, der handler om, hvorvidt Tom Lisborg vil bruge det, at han kan blive anerkendt det ene og det andet sted, få anerkendt sin rigtige far det ene og det andet sted, til at inddrive en eventuel arv. Det synes jeg er en fuldstændig ikkerelevant betragtning. Det er jo ikke noget, der handler om selve sagen.

Enhedslistens forkærlighed for arv kan jo ligge på et meget lille sted, og jeg kan da sige, at hvis det var vores ligesom generelle opfattelse af mulighed for at arve i større omfang, som skulle bruges i denne sag, så ville Tom Lisborgs muligheder nok være meget begrænsede. Men det er jo sådan set ikke det, diskussionen handler om. Diskussionen handler om noget andet. Og den diskussion, som bliver ført nu, om, hvorvidt der er mange andre, som måske kunne have lige så meget ret til at blive behandlet i Folketinget, er også en helt underlig diskussion. Alle de ting skulle man have fremført i Folketinget, da diskussionen var der for et stykke tid siden og ikke nu bagefter, hvor diskussionen har været der.

Når vi skal prøve på – uden at have været til stede i de debatter – efterfølgende at gå ind og spørge, hvad Folketingets holdning så var, må vi selvfølgelig se på det beslutningsforslag, som blev fremsat. Der blev fremsat et beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet, hvori det bl.a.